

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 1144/2014

2014 m. spalio 22 d.

dėl informacijos apie žemės ūkio produktus teikimo ir jų pardavimo skatinimo priemonių, įgyvendinamų vidaus rinkoje ir trečiojoje šalyje, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 3/2008

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 42 straipsnį ir 43 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 3/2008 ⁽⁴⁾ Sąjunga vidaus rinkoje ir trečiojoje šalyje gali įgyvendinti informacijos apie žemės ūkio produktus ir jų gamybos būdus, taip pat apie tam tikrus iš žemės ūkio produktų pagamintus maisto produktus, teikimo ir jų pardavimo skatinimo priemones;
- (2) atsižvelgiant į įgytą patirtį ir tikėtinus pokyčius žemės ūkio sektoriuje bei rinkose Sąjungoje ir už jos ribų, reikėtų peržiūrėti Reglamentu (EB) Nr. 3/2008 nustatytą sistemą ir užtikrinti jos nuoseklumą ir veiksmingumą. Todėl Reglamentas (EB) Nr. 3/2008 turėtų būti panaikintas ir pakeistas nauju reglamentu;
- (3) tokios informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonių tikslas – didinti Sąjungos žemės ūkio sektoriaus konkurencingumą ir taip užtikrinti didesnę konkurencinį teisingumą vidaus rinkoje ir trečiojoje šalyje. Konkrečiau, informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonėmis turėtų būti siekiama didinti vartotojų informuotumą apie Sąjungos žemės ūkio produktų ir gamybos būdų privalumus ir didinti informuotumą apie Sąjungos kokybės sistemas ir šių sistemų pripažinimą. Be to, šiomis priemonėmis turėtų būti didinamas Sąjungos žemės ūkio produktų konkurencingumas ir vartojimas, didinamas jų matomumas Sąjungoje ir už jos ribų ir didinama šių produktų rinkos dalis, ypatingą dėmesį skiriant toms trečiųjų šalių rinkoms, kurių augimo potencialas didžiausias. Tuo atveju, kai rimtai sutrinkdama rinka, prarandamas vartotojų pasitikėjimas arba iškyla kitų konkrečių problemų, tos priemonės turėtų padėti atkurti įprastą rinkos sąlygas. Tokios informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonės turėtų naudingai papildyti ir sustiprinti valstybių narių įgyvendinamas priemones. Tam, kad būtų pasiekti informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonių tikslai, jos ir toliau turėtų būti įgyvendinamos Sąjungoje ir už jos ribų;
- (4) be to, priemonėmis taip pat reikėtų siekti pabrėžti Sąjungos produktų autentiškumą, kad vartotojai gautų daugiau informacijos apie autentiškų produktų privalumus, palyginti su imituotais arba padirbtais produktais. Taip bus labai prisidėta, kad ir Sąjungoje, ir trečiojoje šalyje taptų labiau žinomi simboliai, nuorodos ir santrumpos, kuriais nurodoma, kad produktas priklauso Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1151/2012 ⁽⁵⁾ nustatytoms kokybės sistemoms;
- (5) vienas iš Sąjungos maisto gamybos privalumų yra jos produktų įvairovė ir konkrečios ypatybės, kurios susijusios su įvairiomis geografinėmis vietovėmis ir skirtingais tradiciniais metodais, suteikiančiais galimybę užtikrinti išskirtinį skonį, įvairovę ir autentiškumą, kurių vis dažniau pageidauja vartotojai Sąjungos ar kitose valstybėse;

⁽¹⁾ 2014 m. balandžio 30 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽²⁾ 2014 m. balandžio 2 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽³⁾ 2014 m. balandžio 15 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. spalio 13 d. Tarybos sprendimas.

⁽⁴⁾ 2007 m. gruodžio 17 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 3/2008 dėl žemės ūkio produktams skirtų informavimo ir skatinimo priemonių vidaus rinkoje ir trečiojoje šalyje (OL L 3, 2008 1 5, p. 1).

⁽⁵⁾ 2012 m. lapkričio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1151/2012 dėl žemės ūkio ir maisto produktų kokybės sistemų (OL L 343, 2012 12 14, p. 1).

- (6) reikalavimus atitinkančiomis priemonėmis gali būti skelbiama ne tik informacija apie Sąjungos žemės ūkio ir maisto produktų esmines savybes, bet ir vartotojams naudinga informacija, *inter alia*, susijusi su maistingumu, skoniu, tradicija, įvairove ir kultūra;
- (7) informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonės neturėtų būti siejamos su prekių ženklu arba kilme. Vis dėlto siekiant pagerinti demonstravimo, degustavimo, informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo medžiagos kokybę ir veiksmingumą, turėtų būti leidžiama minėti komercinius prekių ženklus ir produkto kilmę su sąlyga, kad laikomasi nediskriminavimo principo ir priemonėmis nesiekama skatinti jokio produkto vartojimo vien dėl jo kilmės. Be to, taikant tokias priemones turėtų būti laikomasi bendrųjų Sąjungos teisės principų ir neturėtų būti ribojamas laisvas žemės ūkio ir maisto produktų judėjimas pažeidžiant Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 34 straipsnį. Reikėtų nustatyti specifines taisykles dėl prekių ženklų ir kilmės matomumo skelbiant pagrindinę Sąjungos kampanijos informaciją;
- (8) Sąjunga daugiausia eksportuoja galutinius žemės ūkio produktus įskaitant į SESV I priedą neįtrauktus produktus. Todėl informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonės turėtų apimti ir tam tikrus produktus, kuriems netaikomas SESV I priedas. Tai atitiktų kitas bendros žemės ūkio politikos (toliau – BŽŪP) sistemas, kaip antai Europos kokybės sistema, kurias jau numatyta taikyti tokiems produktams;
- (9) informacijos apie Sąjungos vynus teikimas ir jų pardavimo skatinimas yra viena iš svarbiausių pagalbos programų priemonių pagal BŽŪP, kurios numatytos vyno sektoriuje. Informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonės turėtų būti taikomos tik vynu, kuriam suteikta kilmės vietos nuoroda arba saugoma geografinė nuoroda, taip pat vynu, ant kurio etiketės nurodoma vynuogių veislė. Kai įgyvendinamos paprastos programos, atitinkama programa taip pat turėtų apimti kitą žemės ūkio ar maisto produktą. Taip pat Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 508/2014 ⁽¹⁾ numatomas žuvininkystės ir akvakultūros produktų pardavimo skatinimas. Todėl reikia numatyti, kad informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonės pagal šią sistemą žuvininkystės ir akvakultūros produktams, nurodytiems Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1379/2013 ⁽²⁾ I priede, būtų taikomos tik žuvininkystės ir akvakultūros produktams, kurie siejami su kitu žemės ūkio ar maisto produktu;
- (10) produktai, kuriems taikomos Sąjungos kokybės sistemos ir valstybių narių pripažintos kokybės sistemos, turėtų būti laikomi atitinkančiais informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonių reikalavimus, nes tokiomis sistemomis vartotojams pateikiamas patikinimas dėl produktų kokybės ir ypatumų arba naudojamo gamybos proceso, užtikrinama atitinkamų produktų pridėtinė vertė ir daugiau rinkos galimybių. Informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonės taip pat turėtų būti leidžiama taikyti ekologinės gamybos metodo ir atokiausiems regionams būdingų kokybiškų žemės ūkio produktų grafinio simbolio atžvilgiu;
- (11) 2001–2011 m. laikotarpiu tik 30 % informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonėms skirto biudžeto panaudota priemonėms, skirtoms trečiųjų šalių rinkoms, nors tos rinkos turi didelį augimo potencialą. Todėl reikalingos nuostatos siekiant skatinti įgyvendinti daugiau informacijos apie Sąjungos žemės ūkio produktus teikimo ir jų pardavimo skatinimo priemonių trečiojoje šalyse, visų pirma skiriant didesnę finansinę paramą;
- (12) kad įgyvendinamos informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonės būtų veiksmingos, jos turėtų būti numatytos rengiant informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo programas. Iki šiol tokias programas siūlydavo šakinės ir (arba) tarpšakinės organizacijos. Siekiant padidinti siūlomų priemonių skaičių ir pagerinti jų kokybę, į paramos gavėjų sąrašą reikėtų įtraukti ir žemės ūkio ir maisto produktų sektoriaus gamintojų organizacijas ir jų asociacijas, grupes ir subjektus, kurių veiklos tikslas – teikti informaciją apie žemės ūkio produktus ir juos skatinti;
- (13) Sąjungos bendrai finansuojamomis informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonėmis turėtų būti atskleidžiama specifinė Sąjungos dimensija. Tuo tikslu siekiant išvengti lėšų išskaidymo ir padidinti Europos matomumą taikant šias informacijos apie žemės ūkio ir tam tikrus maisto produktus teikimo ir jų pardavimo skatinimo priemones, reikia parengti darbo programą, kurioje būtų nustatyti šių priemonių strateginiai prioritetai, susiję su

⁽¹⁾ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 508/2014 dėl Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondo ir kuriuo panaikinami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 2328/2003, (EB) Nr. 861/2006, (EB) Nr. 1198/2006 bei (EB) Nr. 791/2007 ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1255/2011 (OL L 149, 2014 5 20, p. 1).

⁽²⁾ 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1379/2013 dėl bendro žvejybos ir akvakultūros produktų rinkų organizavimo, kuriuo iš dalies keičiami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1184/2006 ir (EB) Nr. 1224/2009 ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 104/2000 (OL L 354, 2013 12 28, p. 1).

tikslinėmis gyventojų grupėmis, produktais, sistemomis arba rinkomis, taip pat pagal programas platinami informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo pranešimai. Programa turėtų būti rengiama remiantis šiuo reglamentu nustatytais bendraisiais ir konkrečiais tikslais ir ja turėtų būti atsižvelgiama į rinkų galimybes ir į poreikį papildyti ir sustiprinti valstybių narių ir veiklos vykdytojų įgyvendinamus veiksmus vidaus rinkoje ir trečiojoje šalyje siekiant užtikrinti, kad informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo politika būtų darni. Šiuo tikslu Komisija, rengdama šią programą, turėtų konsultuotis su valstybėmis narėmis ir atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais;

- (14) darbo programoje turėtų būti, *inter alia*, numatytos konkrečios nuostatos, kad būtų galima reaguoti tuo atveju, kai rimtai sutrinkdama rinka, prarandamas vartotojų pasitikėjimas ar atsiranda kitų specifinių problemų. Be to, Komisija turėtų ypač atsižvelgti į vyraujančią mažųjų ir vidutinių įmonių užimamą vietą žemės ūkio maisto produktų sektoriuje, į sektorius, kuriems taikomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1308/2013 ⁽¹⁾ 219, 220 ir 221 straipsniuose nustatytos išskirtinės priemonės, o priemonių, skirtų trečiojoje šalyje atveju – į laisvosios prekybos susitarimus, patenkančius į Sąjungos bendrosios prekybos politikos taikymo sritį. Rengdama tą programą Komisija taip pat turėtų atsižvelgti į kalnuotoms vietovėms, saloms ir Sąjungos atokiausiems regionams būdingas nepalankias sąlygas;
- (15) siekiant užtikrinti veiksmingą informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonių įgyvendinimą, jį reikėtų perduoti įgyvendinimo subjektams, atrinktiems taikant konkurso procedūrą. Vis dėlto tinkamai pagrįstais atvejais, pasiūlymą teikiančioms organizacijoms turėtų būti sudaryta galimybė tam tikras savo programos dalis įgyvendinti tiesiogiai;
- (16) Komisija turėtų galėti savo pačios iniciatyva įgyvendinti informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemones, įskaitant aukšto lygio misijas, visų pirma siekiant padėti atverti naujas rinkas. Komisija taip pat turėtų galėti vykdyti savo kampanijas siekiant nedelsiant ir veiksmingai reaguoti tais atvejais, kai rimtai sutrinkdama rinka ar prarandamas vartotojų pasitikėjimas. Jeigu būtina, Komisija turėtų persvarstyti savo iniciatyvą, kuriomis siekiama įgyvendinti tokias kampanijas, planus. Jeigu tokiomis aplinkybėmis Komisija imasi veiksmų, asignavimai, skiriami vykdomoms tiek paprastoms, tiek daugiašalėms informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo programoms, neturėtų būti mažinami;
- (17) be informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonių, būtina, kad Komisija parengtų ir koordinuotų Sąjungos lygmeniu techninės paramos paslaugas, kurių tikslas – padėti veiklos vykdytojams dalyvauti bendrai finansuojamose programose, įgyvendinti veiksmingas kampanijas ar plėtoti savo eksporto veiklą. Tos paslaugos visų pirma turėtų apimti gairių, kuriomis siekiama padėti potencialiems paramos gavėjams laikytis su šia politika susijusių taisyklių ir procedūrų, teikimą;
- (18) pastangoms skatinti Sąjungos produktus trečiųjų šalių rinkose kartais kenkia konkurencija, atsirandanti dėl imituotų ir suklastotų produktų. Komisijos sukurtos techninės paramos paslaugos apimtų sektoriui teikiamas konsultacijas dėl Sąjungos produktų apsaugos nuo imitavimo ir klastojimo;
- (19) BŽŪP reguliavimo aplinkos supaprastinimas yra svarbus Sąjungos prioritetas. Toks požiūris turėtų būti taikomas šiam reglamentui. Visų pirma reikėtų peržiūrėti informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo programų administracinio valdymo principus, siekiant juos supaprastinti ir leisti Komisijai nustatyti programų pasiūlymų teikimo, vertinimo ir atrankos taisykles ir procedūras. Vis dėlto Komisija turėtų užtikrinti, kad valstybės narės laiku gautų informaciją apie visas pasiūlytas ir atrinktas programas. Ta informacija visų pirma turėtų apimti konkretų gautų pasiūlymų skaičių, atitinkamas valstybės nares ir sektorius ir tų pasiūlymų vertinimo rezultatus;
- (20) bendradarbiaujant skirtingų valstybių narių ekonominės veiklos vykdytojams labai padidėja Sąjungos pridėtinė vertė ir pabrėžiama Sąjungos žemės ūkio produktų įvairovė. Nepaisant to, kad pirmenybė teikiama programoms, kurias bendrai rengia keleto valstybių narių pasiūlymus teikiančios organizacijos, tokios programos 2001–2011 m. laikotarpiu sudarė tik 16 % informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonėms skirtą biudžeto. Todėl reikėtų nustatyti naujas nuostatas, visų pirma dėl daugiašalių programų valdymo, kad būtų galima įveikti dabartinės programų įgyvendinimo kliūtis;

⁽¹⁾ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007 (OL L 347, 2013 12 20, p. 671).

- (21) reikėtų nustatyti finansavimo kriterijus. Paprastai Sąjunga turėtų dengti tik dalį programų įgyvendinimo išlaidų, kad būtų užtikrinta, jog suinteresuotos pasiūlymus teikiančios organizacijos prisiimtų joms tenkančią atsakomybę. Vis dėlto tam tikros administravimo ir personalo išlaidos, nesusijusios su BŽŪP įgyvendinimu, yra neatsiejama informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonių dalis ir turėtų būti laikomos atitinkančiomis Sąjungos finansavimo reikalavimus;
- (22) kiekvienos priemonės įgyvendinimas turėtų būti stebimas ir vertinamas, siekiant gerinti kokybę ir patvirtinti jos pasiekimus. Šiomis aplinkybėmis turėtų būti sudarytas rodiklių sąrašas, o pardavimo skatinimo politikos poveikis turėtų būti vertinamas atsižvelgiant į jos strateginius tikslus. Komisija turėtų nustatyti šios politikos stebėsenos ir vertinimo sistemą, suderintą su BŽŪP bendrąja stebėsenos ir vertinimo sistema;
- (23) siekiant papildyti arba iš dalies pakeisti tam tikras neesmines šio reglamento nuostatas, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Tas įgaliojimų suteikimas turėtų apimti šio reglamento I priedo sąrašo papildymą, pasiūlymus teikiančių organizacijų atrankos kriterijus, įgyvendinimo subjektų atrankos konkurso procedūros sąlygas, konkrečias sąlygas dėl paprastų programų atitikties finansavimo reikalavimams, informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonių ir administracines bei personalo išlaidas ir nuostatų, skirtų palengvinti perėjimą nuo Reglamento (EB) Nr. 3/2008 taikymo prie šio reglamento taikymo nustatymą. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (24) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai dėl komercinių prekių ženklų matomumo produktų demonstracijose ar degustacijose ir jų nurodymo informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo medžiagoje bei produktų kilmės matomumo informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo medžiagoje išsamių taisyklių; metinių darbo programų; paprastų programų atrankos; išsamių taisyklių, pagal kurias pasiūlymą teikiančiai organizacijai gali būti leidžiama pačiai įgyvendinti tam tikras paprastos programos dalis; paprastų programų įgyvendinimo, stebėsenos ir kontrolės nuostatų; pagal šį reglamentą atrinktų paprastų programų įgyvendinimo sutarčių sudarymo taisyklių; ir bendros programų poveikio vertinimo sistemos ir rodiklių sistemos. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹⁾;
- (25) kadangi, atsižvelgiant į pardavimo skatinimo politikos ryšį su kitomis BŽŪP priemonėmis ir į daugiametes Sąjungos finansavimo garantijas ir teikiamą pirmenybę aiškiai apibrėžtiems prioritetams, šio reglamento tikslų valstybės narės negali deramai pasiekti, o jų būtų veiksmingiau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali priimti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Dalykas

Šiuo reglamentu nustatomos sąlygos, kuriomis informacijos apie žemės ūkio produktus ir tam tikrus iš jų pagamintus maisto produktus teikimo ir jų pardavimo skatinimo priemonės, įgyvendinamos vidaus rinkoje arba trečiojoje šalyje (toliau – informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonės) gali būti visiškai arba iš dalies finansuojamos iš Sąjungos biudžeto.

2 straipsnis

Bendrieji ir konkretūs informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonių tikslai

1. Bendrasis informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonių tikslas – didinti Sąjungos žemės ūkio sektoriaus konkurencingumą.

⁽¹⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

2. Konkretūs informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonių tikslai yra šie:
- didinti informuotumą apie Sąjungos žemės ūkio produktų privalumus ir Sąjungoje gamybos būdams taikomus aukštus standartus;
 - didinti Sąjungos žemės ūkio produktų ir tam tikrų maisto produktų konkurencingumą ir vartojimą ir didinti jų matomumą Sąjungoje ir už jos ribų;
 - didinti informuotumą apie Sąjungos kokybės sistemas ir šių sistemų pripažinimą;
 - didinti Sąjungos žemės ūkio produktų ir tam tikrų maisto produktų rinkos dalį, ypač daug dėmesio skiriant toms trečiųjų šalių rinkoms, kurios turi didžiausią augimo potencialą;
 - atkurti įprastas rinkos sąlygas tuo atveju, kai rimtai sutrinkdama rinka, vartotojai praranda pasitikėjimą ar kyla kitų specifinių problemų.

3 straipsnis

Informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonių aprašymas

Informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonėmis siekiama:

- pabrėžti Sąjungos žemės ūkio produktų gamybos metodų ypatumus, visų pirma maisto saugumo, atsekamumo, autentiškumo, ženklinimo, maistingumo ir sveikatingumo aspektų, gyvūnų gerovės, aplinkos apsaugos ir tvarumo požiūriu, taip pat žemės ūkio ir maisto produktų savybes, visų pirma jų kokybės, skonio, įvairovės ar tradicijų požiūriu;
- didinti informuotumą apie Europos saugomų kilmės vietos nuorodų, saugomų geografinių nuorodų ir garantuotų tradicinių gaminių autentiškumą.

Tas priemonės visų pirma sudaro veiksmai viešųjų ryšių srityje ir informavimo kampanijos, taip pat jos gali apimti dalyvavimą nacionalinės, Europos ir tarptautinės svarbos renginiuose, mugėse ir parodose.

4 straipsnis

Priemonių apibūdinimas

- Informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonės nesiejamos su prekių ženklais. Vis dėlto komerciniai prekių ženklai gali būti matomi demonstruojant arba degustuojant produktus ir informacinėje ir pardavimo skatinimo medžiagoje, su sąlyga, kad laikomasi nediskriminavimo principo ir bendras priemonių, nesiejamų su prekių ženklais, pobūdis išlieka nepakitęs. Nediskriminavimo principas taikomas siekiant visiems pasiūlymus teikiančių organizacijų prekių ženkliams užtikrinti tokias pačias sąlygas ir vienodas galimybes ir sudaryti tokias pačias sąlygas valstybėms narėms. Visi prekių ženklai turi būti vienodai matomi, todėl prekių ženklo grafinis vaizdas pateikiamas mažesniu formatu, nei pagrindinė Sąjungos kampanijos informacija. Pateikiama keletas prekių ženklų, išskyrus tinkamai pagrįstus atvejus, susijusius su specifine atitinkamos valstybės narės padėtimi.
- Informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonės nesiejamos su kilmės vieta. Tokiomis priemonėmis nesiekama skatinti vartoti produkto vien dėl jo kilmės. Vis dėlto produktų kilmės nuorodos gali būti matomos informacinėje ir pardavimo skatinimo medžiagoje laikantis toliau išvardytų taisyklių:
 - vidaus rinkoje kilmės vietos nuoroda visada turi būti antrinės svarbos pagrindinės Sąjungos kampanijos informacijos atžvilgiu;
 - trečiojoje šalyse kilmės vietos nuorodai gali būti suteikiama tokia pat svarba, kaip ir pagrindinei Sąjungos kampanijos informacijai;
 - pagal 5 straipsnio 4 dalies a punkte nurodytas kokybės sistemas pripažintų produktų kilmės vieta, užregistruota pagal pavadinimą, gali būti nurodoma be jokių apribojimų.
- Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos išsamios taisyklės dėl:

- a) komercinių prekių ženklų matomumo demonstracijose ar degustacijose ir informacinėje ir pardavimo skatinimo medžiagoje, kaip nurodyta 1 dalyje, taip pat dėl vienodų konkretaus prekių ženklo pateikimo sąlygų, ir
- b) produktų kilmės matomumo informacinėje ir pardavimo skatinimo medžiagoje, kaip nurodyta 2 dalyje.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 23 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

5 straipsnis

Finansavimo reikalavimus atitinkantys produktai ir sistemos

1. Informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonės gali būti taikomos šiems produktams:
 - a) produktams, išvardytiems SESV I priede, išskyrus tabaką;
 - b) šio reglamento I priede išvardytiems produktams;
 - c) spiritiniams gėrimams, kuriems pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 110/2008 ⁽¹⁾ suteikta saugoma geografinė nuoroda.
2. Siekiant atsižvelgti į rinkos pokyčius, Komisijai pagal 22 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais papildomas šio reglamento I priede pateiktas sąrašas į tą sąrašą įtraukiant naujus maisto produktus.
3. Nukrypstant nuo 1 dalies:
 - a) informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonės gali apimti tik vyną, kuriam suteikta kilmės vietos nuoroda arba saugoma geografinė nuoroda, taip pat vyną, ant kurio etiketės nurodoma vynuogių veislė; vykdant 6 straipsnio 3 dalyje nurodytas paprastas programas, ta pati programa privalo apimti ir kitus 1 dalies a ir b punktuose nurodytus produktus;
 - b) vidaus rinkoje įgyvendinamos priemonės, susijusios su 1 dalies c punkte nurodytais spiritiniais gėrimais, šios dalies a punkte nurodytu vynu ir alumi, apima tik vartotojų informavimą apie 4 dalyje nurodytas sistemas ir atsakingą tų gėrimų vartojimą;
 - c) informacijos teikimo ir skatinimo priemonės gali būti taikomos Reglamento (ES) Nr. 1379/2013 I priede išvardytiems žuvininkystės ir akvakultūros produktams tik jeigu aptariama programa apima ir kitus 1 dalyje nurodytus produktus.
4. Informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonės gali būti taikomos šioms sistemoms:
 - a) Reglamentu (ES) Nr. 1151/2012, Reglamentu (EB) Nr. 110/2008 ir Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 93 straipsniu nustatytoms kokybės sistemoms;
 - b) Tarybos reglamente (EB) Nr. 834/2007 ⁽²⁾ apibrėžtai ekologiinei gamybai;
 - c) Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 228/2013 ⁽³⁾ 21 straipsnyje nurodytam atokiausiems regionams būdingų kokybiškų žemės ūkio produktų grafiniam simboliui;

⁽¹⁾ 2008 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 110/2008 dėl spiritinių gėrimų apibrėžimo, apibūdinimo, pateikimo, ženklinimo ir geografinių nuorodų apsaugos bei panaikinantis Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 1576/89 (OL L 39, 2008 2 13, p. 16).

⁽²⁾ 2007 m. birželio 28 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 834/2007 dėl ekologinės gamybos ir ekologiškų produktų ženklinimo ir panaikinantis Reglamentą (EEB) Nr. 2092/91 (OL L 189, 2007 7 20, p. 1).

⁽³⁾ 2013 m. kovo 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 228/2013, kuriuo nustatomos specialios žemės ūkio priemonės atokiausiems Sąjungos regionams ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 247/2006 (OL L 78, 2013 3 20, p. 23).

- d) Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1305/2013 ⁽¹⁾ 16 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose nurodytoms kokybės schemoms.

II SKYRIUS

INFORMACIJOS TEIKIMO IR PARDAVIMO SKATINIMO PRIEMONIŲ ĮGYVENDINIMAS

1 SKIRSNIS

Bendrosios nuostatos

6 straipsnis

Veiksmų rūšys

1. Informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonių formos:
 - a) informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo programos (toliau – programos) ir
 - b) priemonės, priimtos Komisijos iniciatyva, nurodytos 9 straipsnyje.
2. Programas sudaro nuoseklus veiksmų rinkinys, ir jos įgyvendinamos per ne trumpesnę kaip vienerių metų, tačiau ne ilgesnę kaip trejų metų laikotarpį.
3. Paprastas programos, kurių išsamus aprašymas pateikiamas šio skyriaus 2 skirsnyje gali teikti viena ar daugiau pasiūlymą teikiančių organizacijų, nurodytų 7 straipsnio 1 dalies a, c arba d punkte, kurios visos turi būti iš tos pačios valstybės narės.
4. Daugiašales programos, kurių išsamus aprašymas pateikiamas šio skyriaus 3 skirsnyje, gali teikti:
 - a) bent dvi pasiūlymą teikiančios organizacijos, nurodytos 7 straipsnio 1 dalies a, c arba d punkte, kurios turi būti bent iš dviejų valstybių narių, arba
 - b) viena ar daugiau Sąjungos organizacijų, nurodytų 7 straipsnio 1 dalies b punkte.

7 straipsnis

Pasiūlymus teikiančios organizacijos

1. Programą gali siūlyti:
 - a) valstybėje narėje įsteigtos šakinės arba tarpšakinės organizacijos ir atitinkamo sektoriaus ar sektorių toje valstybėje narėje atstovai, visų pirma, Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 157 straipsnyje nurodytos tarpšakinės organizacijos ir Reglamento (ES) Nr. 1151/2012 3 straipsnio 2 punkte apibrėžtos grupės, su sąlyga, kad jos atstovauja pagal pastarąjį reglamentą saugomam pavadinimui, ir kuriam yra taikoma ta programa;
 - b) Sąjungos šakinės arba tarpšakinės organizacijos, atstovaujančios atitinkamam Sąjungos lygmens sektoriui ar sektoriams;
 - c) Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 152 ir 156 straipsniuose nurodytos ir valstybės narės pripažintos gamintojų organizacijos arba gamintojų organizacijų asociacijos;
 - d) žemės ūkio maisto produktų sektoriaus subjektams, kurių tikslai ir veikla yra informacijos apie žemės ūkio produktus teikimas ir jų pardavimo skatinimas ir kurioms atitinkama valstybė narė pavedė teikti aiškiai apibrėžtas viešąsias paslaugas šioje srityje; tie subjektai turi būti teisėtai įsisteigę aptariamoje valstybėje narėje bent dvejus metus iki 8 straipsnio 2 dalyje nurodyto kvietimo teikti pasiūlymus pateikimo datos.
2. Komisijai pagal 22 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomos konkrečios sąlygos, kuriomis kiekviena 1 dalyje nurodyta pasiūlymą teikianti organizacija, grupė ir subjektas gali teikti programą. Tomis sąlygomis, visų pirma siekiama užtikrinti, kad tos organizacijos, grupės ir subjektai būtų reprezentatyvūs, o tos programos mastas būtų platus.

⁽¹⁾ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1305/2013 dėl paramos kaimo plėtrai, teikiamos Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) lėšomis, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1698/2005 (OL L 347, 2013 12 20, p. 487).

8 straipsnis

Metinė darbo programa

1. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais kiekvieniems metams nustato metinę darbo programą, kurioje nustomi siekiami veiklos tikslai, veiklos prioritetai, tikėtini rezultatai, įgyvendinimo metodas ir bendra finansavimo plano suma. Ta metinė darbo programa ir visų pirma jos veiklos prioritetai turi atitikti 2 straipsnyje nustatytus bendruosius ir konkrečius tikslus. Visų pirma programoje numatoma konkreti laikina tvarka, kurios laikomasi imantis veiksmų tuomet, kai rimtai sutrinkdama rinka, prarandamas vartotojų pasitikėjimas arba kyla kitų specifinių problemų, kaip nurodyta 2 straipsnio 2 dalies e punkte. Į ją taip pat įtraukiami pagrindiniai vertinimo kriterijai, finansuotinių priemonių aprašas, nurodoma kiekvienos rūšies priemonei skiriama suma, preliminarus įgyvendinimo tvarkaraštis, o dotacijų atveju – maksimalus Sąjungos finansinio įnašo dydis. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 23 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. 1 dalyje nurodyta darbo programa paprastų ir daugiašalių programų atveju įgyvendinamos Komisijai pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 ⁽¹⁾ I dalies VI antraštinę dalį paskelbus kvietimus teikti pasiūlymus.

9 straipsnis

Komisijos iniciatyva priimamos priemonės

1. Komisija gali vykdyti 3 straipsnyje aprašytas informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemones (įskaitant kampanijas) tais atvejais, kai rimtai sutrinkdama rinka, prarandamas vartotojų pasitikėjimas arba kyla kitų specifinių problemų, nurodytų 2 straipsnio 2 dalies e punkte. Tos priemonės visų pirma gali būti aukšto lygio misijos, dalyvavimas tarptautinės svarbos mugėse ir parodose, įrengiant standus, ar vykdant veiksmus, siekiant gerinti Sąjungos produktų įvaizdį.

2. Komisija teikia techninės paramos paslaugas, kuriomis visų pirma siekiama:

a) didinti informuotumą apie įvairias rinkas, įskaitant tiriamuosius verslo atstovų susitikimus;

b) palaikyti aktyvią specialistų tinklų veiklą, susijusią su informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo politika, įskaitant teikti sektoriaus subjektams konsultacijas dėl imituotų ir suklastotų produktų trečiosiose šalyse grėsmės, ir

c) plėsti žinias apie Sąjungos taisykles, susijusias su programų rengimu ir įgyvendinimu.

10 straipsnis

Dvigubo finansavimo draudimas

Informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonėms, finansuojamoms pagal šį reglamentą neskiriamas joks kitas finansavimas iš Sąjungos biudžeto.

2 SKIRSNIS

Paprastų programų įgyvendinimas ir valdymas

11 straipsnis

Paprastų programų atranka

1. Komisija vertina ir atranka paprastų programų pasiūlymus, gavusi atsakymą į 8 straipsnio 2 dalyje nurodytą kvietimą teikti pasiūlymus. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 22 straipsnį, kuriais nustatomos konkrečios sąlygos dėl paprastų programų atitikties finansavimo reikalavimams.

2. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustato atrinktas paprastas programas, galimus jų pakeitimus ir atitinkamus biudžetus. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 23 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

⁽¹⁾ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių ir kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 (OL L 298, 2012 10 26, p. 1).

12 straipsnis

Informavimas apie paprastų programų atranką

Komisija 23 straipsnyje nurodytam komitetui, o per jį ir valstybėms narėms laiku teikia informaciją apie visas pasiūlytas atrinktas programas.

Nedarant poveikio Reglamentui (ES, Euratomas) Nr. 966/2012, Komisija visų pirma teikia:

- a) informaciją apie gautų pasiūlymų skaičių, valstybės nares, kuriose įsisteigusios pasiūlymą teikiančios organizacijos, susijusius sektorius ir tikslinę rinką ar rinkas;
- b) informaciją apie pasiūlymų įvertinimo rezultatus ir trumpą pasiūlymų bei įvertinimo aprašymą.

13 straipsnis

Už paprastų programų įgyvendinimą atsakingos institucijos

1. Tinkamai užbaigus konkurso procedūrą, pasiūlymą teikianti organizacija atranka subjektus, kurie įgyvendins atrinktas paprastas programas, visų pirma, siekiant užtikrinti veiksmingą priemonių įgyvendinimą.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 22 straipsnį, kuriais nustatomos konkurencingos pirmoje pastraipoje nurodytų įgyvendinimo subjektų atrankos procedūros sąlygos.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies pasiūlymus teikianti organizacija gali pati įgyvendinti tam tikras programos dalis, jei laikosi sąlygų, taikomų dėl pasiūlymą teikiančios organizacijos patirties įgyvendinant tokias priemones, tokių priemonių išlaidų, atsižvelgiant į įprastus rinkos procentinius dydžius, ir bendrų išlaidų, patirtų pasiūlymą teikiančiai organizacijai įgyvendinant programos dalį, dalies.

Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos išsamios taisyklės, pagal kurias pasiūlymą teikiančiai organizacijai gali būti leidžiama pačiai įgyvendinti tam tikras programos dalis. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 23 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

14 straipsnis

Paprastų programų įgyvendinimas, stebėseną ir kontrolė

1. Atitinkamos valstybės narės atsako už tinkamą pagal 11 straipsnį atrinktų paprastų programų įgyvendinimą ir su jomis susijusius mokėjimus. Valstybės narės užtikrina, kad informacinė ir pardavimo skatinimo medžiaga, parengta įgyvendinant tas programas, atitiktų Sąjungos teisę.

Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma įgyvendinimo, stebėsenos ir kontrolės tvarka ir su paprastų programų, atrinktų pagal šį reglamentą, įgyvendinimu susijusių sutarčių sudarymo taisyklės. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 23 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Valstybės narės užtikrina, kad būtų įgyvendintos paprastos programos ir atlieka jų stebėseną bei kontrolę laikydamosi Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1306/2013 ⁽¹⁾ ir įgyvendinimo aktų, kurie turi būti priimami pagal 1 dalį.

15 straipsnis

Finansinės paprastų programų nuostatos

1. Sąjungos finansinis įnašas paprastoms programoms vidaus rinkoje sudaro 70 % finansavimo reikalavimus atitinkančių išlaidų. Sąjungos finansinis įnašas paprastoms programoms trečiosiose šalyse sudaro 80 % finansavimo reikalavimus atitinkančių išlaidų. Likusias išlaidas dengia išimtinai pasiūlymus teikiančios organizacijos.

⁽¹⁾ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1306/2013 dėl bendros žemės ūkio politikos finansavimo, valdymo ir stebėsenos, kuriuo panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 352/78, (EB) Nr. 165/94, (EB) Nr. 2799/98, (EB) Nr. 814/2000, (EB) Nr. 1290/2005 ir (EB) Nr. 485/2008 (OL L 347, 2013 12 20, p. 549).

2. 1 dalyje nurodyti procentiniai dydžiai padidinami iki 85 % tuo atveju, kai rimtai sutrikdoma rinka, prarandamas vartotojų pasitikėjimas arba kyla kitų specifinių problemų, nurodytų 2 straipsnio 2 dalies e punkte.

3. Nukrypstant nuo 1 ir 2 dalių valstybėse narėse įsteigtoms pasiūlymams teikiančioms organizacijoms, 2014 m. sausio 1 d. ar vėliau gaunančioms finansinę pagalbą pagal SESV 136 ir 143 straipsnius, 1 dalyje nurodyti procentiniai dydžiai yra atitinkamai 75 % ir 85 %, o 2 dalyje nurodytas procentinis dydis yra 90 %.

Pirma pastraipa taikoma tik toms programoms, dėl kurių Komisija sprendimą priėmė anksčiau nei dieną, nuo kurios atitinkama valstybė narė nebegauna tokios finansinės pagalbos.

4. Panašiomis sąlygomis, kurios taikomos atitinkamai paprastai programai, Sąjunga gali finansuoti pagal 25 straipsnyje nurodytą bendrą sistemą tyrimus pardavimo skatinimo ir informacinių priemonių taikymo rezultatams įvertinti.

5. Sąjunga finansuoja visas ekspertų išlaidas, susijusias su programų atranka, pagal Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 4 straipsnio 2 dalies a punktą.

6. Pasiūlymams teikiančios organizacijos pateikia garantijas, kad būtų užtikrintas tinkamas paprastų programų įgyvendinimas.

7. Sąjunga finansuoja pagal paprastas programas įgyvendinamas informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemones vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 4 straipsnio 1 dalies c punktu.

8. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 22 straipsnį dėl konkrečių sąlygų, kuriomis informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonių išlaidos ir, prireikus, administracinės bei personalo išlaidos atitinka Sąjungos finansavimo reikalavimus.

3 SKIRSNIS

Daugiašalių programų įgyvendinimas ir valdymas ir komisijos iniciatyva įgyvendinamos priemonės

16 straipsnis

Finansavimo būdai

1. Finansavimas gali būti teikiamas vienu ar daugiau Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 nustatytais būdais, įskaitant:

a) dotacijas daugiašalėms programoms;

b) Komisijos iniciatyva įgyvendinamų priemonių sutartis.

2. Sąjunga finansuoja informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemones, įgyvendinamas pagal daugiašales programas ar Komisijos iniciatyva vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 4 straipsnio 2 dalies a punktu.

17 straipsnis

Daugiašalių programų vertinimas

Daugiašalių programų pasiūlymai vertinami ir atrinkami remiantis 8 straipsnio 2 dalyje nurodytuose kvietimuose teikti pasiūlymus išdėstytais kriterijais.

18 straipsnis

Informavimas apie daugiašalių programų įgyvendinimą

Komisija 23 straipsnyje nurodytam komitetui, o per jį ir valstybėms narėms laiku teikia informaciją apie visas pasiūlytas ar atrinktas programas.

19 straipsnis

Finansinės daugiašalių programų nuostatos

1. Sąjungos finansinis įnašas daugiašalėms programoms sudaro 80 % finansavimo reikalavimus atitinkančių išlaidų. Likusias išlaidas dengia išimtinai pasiūlymams teikiančios organizacijos.

2. 1 dalyje nurodytas procentinis dydis padidinamas iki 85 % tuo atveju, kai rimtai sutrikdoma rinka, prarandamas vartotojų pasitikėjimas arba kyla kitų specifinių problemų, nurodytų 2 straipsnio 2 dalies e punkte.

3. Nukrypstant nuo 1 ir 2 dalių valstybėse narėse įsteigtoms pasiūlymus teikiančioms organizacijoms, 2014 m. sausio 1 d. ar vėliau gaunančioms finansinę pagalbą pagal SESV 136 ir 143 straipsnius, 1 ir 2 dalyse nurodyti procentiniai dydžiai yra atitinkamai 85 % ir 90 %.

Pirma pastraipa taikoma tik toms programoms, dėl kurių Komisija sprendimą priėmė anksčiau nei dieną, nuo kurios atitinkama valstybė narė nebeįgyvendina tokios finansinės pagalbos.

20 straipsnis

Komisijos iniciatyva įgyvendinamų priemonių viešieji pirkimai

Viešiesiems pirkimams, kuriuos Komisija vykdo savo vardu arba kartu su valstybėmis narėmis, taikomos Reglamente (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 ir Komisijos deleguotajame reglamente (ES) Nr. 1268/2012 ⁽¹⁾ nustatytos viešųjų pirkimų taisyklės.

21 straipsnis

Sąjungos finansinių interesų apsauga

1. Komisija imasi tinkamų priemonių užtikrinti, kad įgyvendinant pagal šį skirsnį finansuojamas priemonės Sąjungos finansiniai interesai būtų saugomi taikant prevencines kovas su sukčiavimu, korupcija ir kitokia neteisėta veikla priemonės, atliekant veiksmingus patikrinimus ir, jei nustatoma pažeidimų, susigrąžinant nepagrįstai sumokėtas sumas ir prireikus skiriant veiksmingas, proporcingas ir atgrasomąsias administracines ir finansines sankcijas.

2. Komisijai arba jos atstovams ir Audito Rūmams suteikiami įgaliojimai atlikti visų dotacijų gavėjų, rangovų ir subrangovų, gavusių Sąjungos lėšų, dokumentų auditą ir auditą vietoje.

3. Europos kovos su sukčiavimu tarnyba (OLAF) gali atlikti tyrimus, įskaitant patikras ir patikrinimus vietoje, remdamasi Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 ⁽²⁾ ir Tarybos reglamento (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 ⁽³⁾ nuostatomis ir procedūromis, kad nustatytų sukčiavimo, korupcijos arba kitos neteisėtos veiklos, kenkiančios Sąjungos finansiniams interesams, atvejus, susijusius su dotacijos susitarimu, dotacijos sprendimu arba sutartimi, finansuojama iš Sąjungos lėšų.

4. Nedarant poveikio 1, 2 ir 3 dalims, bendradarbiavimo susitarimuose su trečiosiomis šalimis ir tarptautinėmis organizacijomis, sutartyse, dotacijos susitarimuose ir sprendimuose, sudaromuose įgyvendinant programą pagal šį reglamentą, įtraukiamos nuostatos, kuriomis Komisijai, Audito Rūmams ir OLAF aiškiai suteikiami įgaliojimai atlikti tokius auditus ir tyrimus pagal jų atitinkamą kompetenciją.

III SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

1 SKIRSNIS

Deleguotieji įgaliojimai ir įgyvendinimo nuostatos

22 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.

⁽¹⁾ 2012 m. spalio 29 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 1268/2012 dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių taikymo taisyklių (OL L 362, 2012 12 31, p. 1).

⁽²⁾ 2013 m. rugšėjo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų ir kuriuo panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1073/1999 ir Tarybos reglamentas (Euratomas) Nr. 1074/1999 (OL L 248, 2013 9 18, p. 1).

⁽³⁾ 1996 m. lapkričio 11 d. Tarybos reglamentas (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 dėl Komisijos atliekamų patikrinimų ir inspektavimų vietoje siekiant apsaugoti Europos Bendrijų finansinius interesus nuo sukčiavimo ir kitų pažeidimų (OL L 292, 1996 11 15, p. 2).

2. 5 straipsnio 2 dalyje, 7 straipsnio 2 dalyje, 11 straipsnio 1 dalyje, 13 straipsnio 1 dalyje, 15 straipsnio 8 dalyje ir 29 straipsnio 2 dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2014 m. lapkričio 24 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudoti deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Įgaliojimai savaime pratęsimi tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trimis mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 5 straipsnio 2 dalyje, 7 straipsnio 2 dalyje, 11 straipsnio 1 dalyje, 13 straipsnio 1 dalyje, 15 straipsnio 8 dalyje ir 29 straipsnio 2 dalyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal šį reglamentą priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis gali būti pratęsimas dviem mėnesiais.

23 straipsnis

Komitetas

1. Komisijai padeda Bendro žemės ūkio rinkų organizavimo komitetas, įsteigtas pagal Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 229 straipsnį. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

2 SKIRSNIS

Konsultavimasis, vertinimas ir ataskaitų teikimas

24 straipsnis

Konsultavimasis

Igyvendindama šį reglamentą Komisija gali konsultuotis su pilietinio dialogo grupe kokybės ir pardavimo skatinimo klausimais, įsteigta vadovaujantis Komisijos sprendimu 2013/767/ES⁽¹⁾.

25 straipsnis

Priemonių poveikio vertinimo bendra sistema

Laikydamosi Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 110 straipsnyje nustatytos bendros žemės ūkio politikos bendros stebėsenos ir vertinimo sistemos, Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustato bendrą pagal šį reglamentą finansuojamų informacinių ir pardavimo skatinimo programų poveikio vertinimo ir rodiklių sistemas. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 23 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Visos suinteresuotosios šalys Komisijai pateikia visus priemonių poveikio vertinimui atlikti būtinus duomenis ir informaciją.

26 straipsnis

Ataskaita

1. Ne vėliau kaip 2018 m. gruodžio 31 d. Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia tarpinę šio reglamento taikymo ataskaitą. Ta tarpinė ataskaita apima taikymo rodiklius skirtingose valstybėse narėse ir atitinkamus pasiūlymus.

⁽¹⁾ 2013 m. gruodžio 16 d. Komisijos sprendimas 2013/767/ES, kuriuo nustatoma pilietinio dialogo bendros žemės ūkio politikos klausimais sistema ir panaikinamas Sprendimas 2004/391/EB (OL L 338, 2013 12 17, p. 115).

2. Ne vėliau kaip 2020 m. gruodžio 31 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai šio reglamento taikymo ataskaitą ir atitinkamus pasiūlymus.

3 SKIRSNIS

Valstybės pagalba, panaikinimas, pereinamojo laikotarpio nuostatos, įsigaliojimas ir taikymo data

27 straipsnis

Valstybės pagalba

Nukrypstant nuo Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 211 straipsnio 1 dalies ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1184/2006 ⁽¹⁾ 3 straipsnio bei laikantis SESV 42 straipsnio pirmos pastraipos, SESV 107, 108 ir 109 straipsniai netaikomi valstybių narių mokėjimams, atliktiems pagal šį reglamentą ir laikantis jo nuostatų, ir jie taip pat jie netaikomi valstybių narių finansiniams įnašams, dengiamiems iš parafiskalinių mokesčių, privalomųjų įmokų arba kitų finansinių priemonių, toms programoms, kurioms Sąjungos parama gali būti skiriama ir kurias Komisija atrinko pagal šį reglamentą.

28 straipsnis

Panaikinimas

Reglamentas (EB) Nr. 3/2008 panaikinamas.

Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal šio reglamento II priede nustatytas atitikties lenteles.

29 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Reglamentas (EB) Nr. 3/2008 toliau taikomas toms informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonėms, kurioms skirti finansavimą Komisija nusprendė anksčiau nei 2015 m. gruodžio 1 d.

2. Siekiant užtikrinti sklandų perėjimą nuo Reglamento (EB) Nr. 3/2008 taikymo prie šio reglamento taikymo, Komisijai pagal 22 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus.

30 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymo data

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2015 m. gruodžio 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2014 m. spalio 22 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

B. DELLA VEDOVA

⁽¹⁾ 2006 m. liepos 24 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1184/2006 dėl tam tikrų konkurencijos taisyklių taikymo žemės ūkio produktų gamybai ir prekybai jais (OL L 214, 2006 8 4, p. 7).

*I PRIEDAS***5 straipsnio 1 dalies b punkte nurodyti produktai**

- a) alus;
 - b) šokoladas ir produktai su šokoladu;
 - c) duona, pyragaičiai, pyragai, konditerijos gaminiai, sausainiai ir kiti kepiniai;
 - d) gėrimai, pagaminti iš augalų ekstraktų;
 - e) tešlos gaminiai;
 - f) druska;
 - g) natūralūs lipai ir dervos;
 - h) garstyčių tyrė;
 - i) cukriniai kukurūzai;
 - j) medvilnė.
-

II PRIEDAS

28 straipsnyje nurodyta

atitiktis lentelė

Reglamentas (EB) Nr. 3/2008	Šis reglamentas
1 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa	1 straipsnis
1 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	6 straipsnio 1 dalies a punktas
1 straipsnio 2 dalis	4 straipsnio 1 ir 2 dalys
2 straipsnis	3 straipsnis
3 ir 4 straipsniai	5 straipsnis
5 straipsnis	8 straipsnis
6 straipsnio 1 dalis	7 straipsnis
6 straipsnio 2 dalis	—
7 straipsnis	—
8 straipsnis	11, 12 ir 17 straipsniai
9 straipsnis	—
10 straipsnis	9 straipsnis
11 straipsnis	13 straipsnis
12 straipsnio 1 dalis	—
12 straipsnio 2 dalis	14 straipsnis
13 straipsnio 1 dalis	16 straipsnio 1 dalies b punktas
13 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa	15 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys bei 19 straipsnis
13 straipsnio 2 dalies antra pastraipa	—
13 straipsnio 2 dalies trečia pastraipa	—
13 straipsnio 3, 4 ir 5 dalys	—
13 straipsnio 6 dalis	27 straipsnis
14 straipsnis	15 straipsnio 5 ir 7 dalys ir 16 straipsnio 2 dalis
15 ir 16 straipsniai	4 straipsnio 3 dalis, 5 straipsnio 2 dalis, 7 straipsnio 2 dalis, 8 straipsnio 1 dalis, 11 straipsnis, 13 straipsnis, 14 straipsnio 1 dalis, 15 straipsnio 8 dalis, 22 straipsnis, 23 straipsnis, 25 straipsnis ir 29 straipsnis
17 straipsnis	24 straipsnis
18 straipsnis	26 straipsnis
19 straipsnis	28 straipsnis
20 straipsnis	30 straipsnis